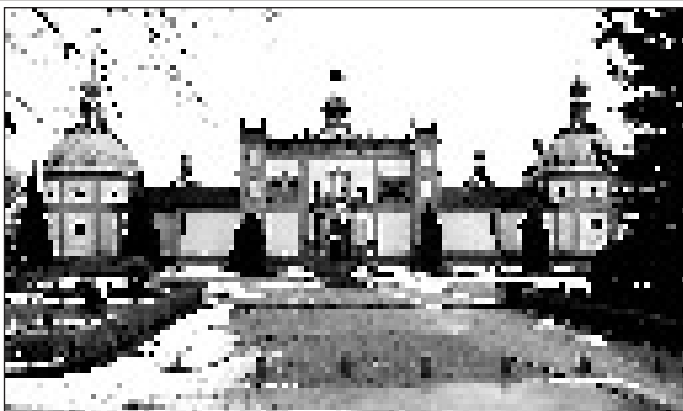

Svatá Hora 96,0 FM

Staronový vysílač pro Příbram a okolí šíří program Radia Proglas od 23. prosince 1999.

Poprvé zaslechli lidé v Příbrami křesťanské vysílání letos v srpnu, kdy se na Svaté Hoře odehrávalo setkání mládeže. Každý tehdy mohl nahlédnout do improvizovaného studia a poznat některé z našich moderátorů, redaktorů a techniků. Povolení k dočasnému provozu vysílače na Svaté Hoře platilo pouze do konce

měsíce srpna. Potom Proglas v Příbrami umkl. V září jsme podali žádost o přidělení kmitočtu 96,0 MHz v Příbrami k trvalému užívání. Rada nám vyhověla.

Výkon vysílače je sice malý (126 W), ale i tak je jeho signál zachytitelný ve vzdálenosti patnáct, dvacet kilometrů. Vy, kdo bydlíte blízko, zkuste na svých přijímačích naladit kmitočet 96,0 MHz.

Ještě jeden vysílač se chystáme uvést do provozu. Jedná se o Uherský Brod (105,7 FM). Situace se zkom-

plikovala, proto musíme stavět přímo na zelené louce (v současnosti na zasněženém poli), ale nebojte se, i v Uherském Brodě se dočkáte.

Agi

Chvála ticha

Šel jsem nedávno, bylo to v neděli odpoledne, na procházku. Od brněnského kostela svatého Augustina je to do lesa jen co by se Otčenáš pomodlil. Bílo bylo, pode mnou Žabovřesky, dolů z kopce k Rosničce. Nedělní ticho nerušilo nic a nikdo.

Vtom jsem zaslechl šramot, stále sílící, který moje holá hlava nedokázala nikam zařadit. Zastavil jsem se, zvuk přestal. Za chvíli zase začal, ale stále nebylo nic vidět. Stál jsem a rozhlížel se. Pak jsem je uviděl: dvě veverky, které jednoznačně neměly na práci nic lepšího, než hrát si na honěnou. Po kmenech dolů, nahoru, z větve na větev se záviděníhodnou jistotou. Drápky po kmenech stromů, dvojmo, stereo. Tiše jsem se smál. Zážitek, který bych neměl, nebýt ticha lesa.

Buď pochváleno ticho. Ticho chrámu, ticho přírody. Ticho mého nitra. Chvála pokoji, který otvírá uši i oči.

Ponaučení? Poslouchejte Proglas, ale vybírejte si, nezapomínejte být sami se sebou. Odměnou vám může být podobná malá radost, jako ta moje z veverek, které se honily – neumím si to jinak vysvětlit – pro radost Boží. A v té chvíli také pro radost moji.

Krátké sněhobílé pozdravení posílá a žehná

*váš
o. Martin*

VKV vysílače Radia Proglas:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděh	93,3 MHz
Příbram – Svata Hora	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Uherský Brod (jaro 2000)	105,7 MHz
Brno-Hády	107,5 MHz

**v televizních kabelových
rozvodech:** uvnitř Zpravodaje

satelitní vysílání:

Kopernikus 2; digitálně MPEG2;

28,5° východně; 11,477 MHz;

30 Msymb./s; FEC 3/4;

průměr parabolické antény min. 80 cm

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Novinky

1. Ženská část rodiny Růžičkových je posílena o holčičku Kristinu, kterou Adriana s Filipem dostali za dobré chování pod stromeček. Filípek Růžička se batolí kolem, ale svůj názor na sestřičku zatím nikomu nesdělil, protože komunikuje pouze posuňky a broukáním.

2. Naše sekretářky se radují, že Andrea Hrodková zajistí další přírůstek do dětského stádečka rodiny Proglasu. Zatím se pochopitelně neví, zda se můžeme těšit na kluka či holčičku, neboť i manželé Hrodkovi nedbají moder-

ních vynálezů a docela poctivě se nechají překvapit současně s námi – jistotu máme jen v tom, že děťátko to bude Hrodkovic první a z celé porodnice nejkrásnější.

3. Zdá se, že radosti chodí společně: Helenka Bízová právě úspěšně završuje bakalářské studium sociální pedagogiky a pokud obhájí diplomovou práci, začne asi pomýšlet na další rozšiřování svého rozhledu externí formou studia etnografie a folkloristiky. Milovníci Voniček lidových písní se mají na co těšit, poněvadž Helenka bude mít pro svou práci více času.

4. Také Ivanka Pejchalová se může pochlubit novou odborností, o níž jsme původně pranic netušili: naučila se krásně stříhat vlasy svých kolegů a přátel a v poslední době si dokonce troufá i na účes otce Martina. Když jsme je oba obdivovali, zapýřila se: „*Tolik práce to zase není!*“

5. Protože změna je život, mění se i obsazení některých našich profesí. Takto se ve skupince techniků objevila nová tvář kolegy Witolda Grzebińskiego z polského Malichówa u Czenstochowe, jenž – jak figura ukazuje – učíní z našeho původně českomoravského kolektivu mezinárodní tým. Witold je aktivním členem hnutí Fokolare a na náš dotaz, jak se k nám do Brna dostal, odvětil po pravdě: „*Vlakem!*“

6. Ačkoli v našich novinkách ani tentokrát nebude chybět údaj o zraněné noze, nejásejte předčasně: nehodli jste, Roman Lang si nezlomil nic. Zaskočil však za něj obětavě (a nešikovně zprudka) zpravodaj Jiří Klement a již od srpna se belhá o holi: „*To jsem divný chodec, když mi chybí bodec!*“ pravil s poukazem na její gumové opěrné zakončení.

7. Vzkázala jedna (nepodepsaná) posluchačka Knihovniček Jaroslavu Blažkem: „...*Pane! Protože jste jiné rasy, nemůžete nikdy pochopit Jana Nerudu...*“ Bratr Martin žasl i ušima: „*Jak ta paní jenom podle hlasu poznala, že Jaroslav je černocho japonského původu?*“

8. Nyní něco o zvířátkách: blíží se jaro a všichni ptáčci snášeji větvičky na hnízda. Také slon Mít'a a pan Zajíček! Jsme zvědaví, co nám vznikne po šestém květnu zkřížením těchto druhů: Cirkus? Sloníc? Zvěřinec?

9. Otec Martin dostal dárek: nádherný kožený kufr. Váhal: to si ho mám sbalit a jít? Nééé! volali jeho lidé. Ten kufr si jen hrozně přeje jet s tebou na jarní dovolenou! (Koncem května asi.)

10. S dokrývacím kmitočtem pro Uherský Brod bylo nutné pořídit vysílač a šli jsme na to od podlahy: Radio Proglas se stalo vlastníkem celých dvou arů půdy! Připadáme si bohatí a nezávislí; kdyby došlo k prudkým politickým změnám, nebojíme se ničeho a prohlásíme tuto zemi nezávislou republikou. Všichni se můžete stát našimi spoluobčany, pokud ovšem zůstanete pravidelnými posluchači. A máme vystaráno!

MaBla

Denně otvíráme Vaše dopisy...

...Radostně prožívám letošní advent s vámi se všemi prostřednictvím Radia Proglas.

Anténu sice mám od rádia až ke stropu, ale „*reprák*“ mám i v kuchyni, takže slyším všude...

Marie z Horní Krupě

...Posílám vám moc pozdravů z Cítolíb u Loun. Slyším vás dobře, od prvního dne, kdy jste začali vysílat z Ještědu. Když jsem se s vámi poprvé modlila růženec, byla jsem moc dojatá tím pocitem velkého společenství, které mi v naší vesnici moc chybí... Tady v Cítolibech máme mši jednou za 14 dnů a schází se nás maličko. Někdy pět, někdy devět, málokdy deset až jedenáct. O vašem rádiu jsem četla v Katolickém týdeníku a považuji za malý (spíš velký) zázrak, že už ho můžeme slyšet i u nás v severních Čechách...

posluchačka Helena

My vám, vy nám

...vaše vysielanie mi zaplňa skoro celý deň. Len som zarmútená, že niekedy je horší príjem a nedá sa to počúvať. Aby som vás dobre počula, tak mi manžel predlžil anténu kusom drótu pripevneného v zaclonovu garnízu. Že to znižuje estetiku kuchyne to mi nevadí, len keď vás počujem. Zároveň ubezpečujem Milana, ktorý moderoval 29. 11. Proglaso, že po slovensky je duha tiež duha. Myslím, že to Milan vie, a tiež si myslím, že to bola hodaná rukavica cez hranicu, abyste vedeli či vás aj na Slovensku počúvame. Ja som tu rukavicu zdvihla...

Emília zo Starej Turej

...když jsem si poprvé v poledne poslechla vaši stanici, ozval se zvon a milý hlas, který zval k modlitbě Anděl Páně. ...vždycky jsem si myslela, že jen dřív se zbožní lidé v poledne modlili, teď ne... (některé věci jsou nádherné, ale člověk je sám musí objevit, třebaže jsou staré a ověřené)...

Helena ze Studence

...trochu mě mrzí, že dost lidí mi řeklo, že Proglas občas poslouchají, ale o členství v Klubu zatím neuvažují. Ale říkám si s Kazatelem, že všechno má svůj čas...

Kapr Ivana z Lomnice nad Popelkou

...minulou neděli mi jeden spoluobčan – z hlediska lidského pohledu nevěřící člověk, řekl bych – s velkým nadšením sděloval, že objevil Radio Proglas. Už tři týdny jej poslouchá v každém volném čase, až prý mu to manželka vytýká. Cituji: „...s tak vynikající stanicí, s objektivními zprávami, programovou skladbou a především informacemi o náboženství jsem se nesetkal. S vírou je to docela jinak, než co o ní osobně vím nebo co jsem se o ní dovídal zprostředkovaně od jiných.“ Tak nadšené hodnocení Proglasu jsem ještě neslyšel...

Václav z Jiříkovic

K vašemu čtvrtému výročí vysílání, něco pro zasmání: nikdy se mi nepodařilo slyšet vaše ranní vysílání, až jednou:

Usínám vždy kolem jednácté hodiny s tabletkou. Jednou jsem zapomněla vypnout rádio. Ráno o půl čtvrté

slýším: „*Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého.*“ V té chvíli jsem myslela, že jsem zemřela a že jsem v nebi. Až se mi trochu oči otevřely, vidím obrysy svého pokoje, rozeznávám rádio... Konečně jsem pochopila, že znamením kříže začíná své vysílání Radio Proglas. Díky za to.

Vanda z Třince

A tak naši, milí posluchači, už se těšíme na vaše další dopisy, zážitky, ohlasy a možná nejen to!

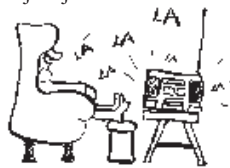
Akvárium

Vyzvali jsme spolupracovníky,
aby napsali o své práci

Hradec Králové

Možná jste si všimli, že od října tohoto roku se ve vysílání Radia Proglas objevuje více informací z východních Čech, než tomu bylo předtím.

V Hradci Králové totiž vzniklo (nebo spíše stále vzniká) ve spolupráci s královéhradeckým biskupstvím

nové regionální studio. Jeho činnost se zatím převážně projevila v příspěvcích do regionálního zpravodajství, které jsou nejméně technicky náročné, a tak bylo možné začít hned od prvního dne nástupu do funkce redaktora.

Jenže každý začátek je těžký a přináší s sebou nepředvídatelné obtíže a překážky. Aby se kancelář mohla změnit v rozhlasové studio, je zapotřebí značného množství úsilí, času i finančních prostředků. Po nezbytném vybavení (neboť jen s telefonem se dělá rozhlasová práce dost těžko) se snad už brzo dočkáte vysílání pravidelných pořadů studia *Vojtěch* z Hradce Králové, stejně jako z Olomouce, Ostravy a Prahy.

Máme-li kvalitně a včas informovat o dění ve východních Čechách, neobejdeme se bez zájmu a spolupráce s vámi, posluchači. Proto prosím pište, telefonujte, faxujte a mailujte rozmanité podněty, informace a tipy na akce z vašeho města, vesnice, farnosti... V Hradci Králové mě najdete v Pastoračním středisku v Novém Adalbertinu, na Velkém náměstí 32, telefon 049-5063 423. Můžete používat e-mail: vojtech@proglas.cz a polehla@proglas.cz. Fax pouze do sousední redakce diecézního časopisu IKD: 049-5063 424.

Na spolupráci se těší redaktor královéhradeckého studia

Petr Polehla

Šéfredaktorka

v Radiu Proglas má poněkud širší záběr, než je obvyklé v jiných médiích, protože nezaměstnáváme dramaturga, a program vysílání se proto navrhuje a plánuje především v hlavní redakci. Kromě úkolů, souvisejících s řízením práce jednotlivých redakcí (zpravodajské, kulturní, náboženské, hudební a redakce pořadů pro děti a mládež) i regionálních studií v Olomouci, Praze, Ostravě a Hradci Králové, se zabývám především plánem vysílání. Ve spolupráci s redaktory a redakční tajemnicí Helenkou Bízovou vytváříme dramaturgický plán na jednotlivá čtvrtletí (v Proglasu však spíše na jednotlivá období liturgického roku). Programová pracovnice Alice Františka Paukertová pak podle pokynů redakce sestavuje hrací programy každého vysílacího dne. Samozřejmě součástí práce každého redaktora jsou častá jednání s autory a externími spolupracovníky a četba dodaných příspěvků, já kromě toho

čtu také veškerou došlou korespondenci, která se týká vysílání, všechny přihlášky do Klubu přátel Radia Proglas a snažím se sledovat veškeré ohlasy na naši práci, abychom měli představu o přáních a potřebách vás posluchačů. Poněvadž jsem ze zákona odpovědná za obsah vysílání, dbám o to, abychom dodržovali všechna ustanovení tiskového i autorského zákona a řídili se obecnými principy novinářské etiky. A protože jsme rádio křesťanské a já osobně jsem katolická křesťanka, považuji pro katolickou část našeho vysílání za závaznou normu mimo jiné i Katechismus katolické církve.

Má vlastní redaktorská práce spočívá v přípravě většiny titulů čtení na pokračování, v zajišťování některých – především vzdělávacích – pořadů našimi externisty a také ve vytváření původních autorských pořadů. Občas propůjčuji svůj hlas pro práci svých kolegů a velmi ráda se s vámi posluchači setkávám při Listárně i občasných rozhlasových posezeních s možností živých telefonních vstupů. Svou práci dělám mimořádně ráda a pořád ještě nepřestávám žasnout nad tou příležitostí!

Marie Blažková

Ať žije folklór a dechovka!

Práce na přípravě folklorních a dechovkových pořadů není jediná, kterou v Radiu Proglas obstarávám, zabírá mi jednu část pracovního úvazku. Spočívá v tom, že vyhledávám, kupuji, shromažďuji a zapisuji do databáze písně v podání cimbálových muzik a dechovek. Každé ráno projdu poštu a podívám se, jestli v ní není pozvánka na zajímavý koncert. Pak se podívám (nejen) na folklorní stránky na internetu, dostupné kulturní časopisy a zjistím, co se kde

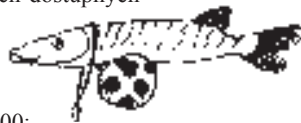

zajímavého děje. Také nahlédnu do encyklopedie „*Od folklóru k folklorismu*“, abych zjistila, jaká osobnost slaví narozeniny. Z toho poskládám „*zprávičky do Voničky*“ a vyberu písničky. Každý týden mám na starosti tříčtvrtěhodinový pořad dechovkový a folklorní. Témata vybírám podle toho, kdo slaví narozeniny, kdo vydal nové album, jaké jsou pro určité období tradice a zvyky. Příprava jednoho pořadu trvá nejméně tři hodiny, někdy i více. Nejraději připravuji rozhovory s lidmi, kteří s muzikou prošli kus života, hodně s ní prožili a poznali mnoho zajímavých přátel. Kromě toho se ráda podívám na pěkný koncert, sama se účastním festivalů a přehlídek. Mým úkolem je také být tajemnicí v redakci slovesných pořadů. Do nového roku vám přeji mnoho radosti, pokoje a hudebního nadšení.

Helena Bízová

Ve sportu

bývají často drahocenné sekundy, tentokrát je drahocenné zase místo v tomto zpravodaji, a tak jen stručně jeden z denních rozvrhů sportovního redaktora: 6:30 příchod do práce; do 9:00 vyřizování e-mailové korespondence, příprava základních podkladů pro zprávy na 11:00, „*sesumírování*“ sportovních událostí za posledních asi 12 hodin (procházení servisu ČTK a dalších dostupných materiálů); 9:00 – 14:00 moderátorská služba; 14:00 – 14:30 zprávy na 15:00;

14:30 – 15:45 příprava konečné verze scénáře Sport Echa; 15:45 předtáčení Sport Echa; 16:30 další práce; 19:15 odchod; A to je jeden trochu delší ze sedmi dní v týdnu včetně některých sobot a nedělí... Mám totiž sport rád a budu rád, když vy také.

Milan Šoba

Technikův den

Technik vstupuje do budovy přivítán pokřikem: „*Volali z Pradědu, že byly nějaké výpadky, pak volal posluchač, že nás neslyší, a taky volali z jakési firmy, že nám něco nedodají, ale nevím co, a mně nějak vypadává počítač*“. Technik pokyvuje hlavou. Snaží se nenápadně proplížit kolem dveří programové pracovnice, která vyběhne a žádá:

„*Když doděláš ty pořady na minidiskůch číslo 608, 512, 188, 455, 477, 301 a 568, budu mít od tebe na dnešek už úplně všechno*.“ Technik počítá, kolik dní práce by na to bylo potřeba. Pak spěchá ke svému počítači, aby si přečetl dopisy z elektronické pošty. Jenže počítač nefunguje. Tedy funguje, ale úplně jinak, než jak by si to jeden představoval.

Technik bere šroubovák a rozum do hrsti a počítač spravuje. Nestihne to, protože přichází redaktor se svými hosty a chtějí nahrávat pořad. Technik tedy nahrává povídání, hudbu, zvuky i pazvuky. Spokojeně uloží výsledky své práce na minidisk a spěchá na oběd. U oběda spolu s ostatními techniky vymýšlí, co by se mělo ve studiích spravit a co by se dalo ještě vylepšit. Až se nají (oběd do sebe naháže), vymaže z minidisku (pokud ho najde) všechno, co tam nepatří. Spraví počítač, zavolá na Praděd a zpozeptá se na výpadky, obvolá všechny firmy, které měly něco dodat, dodělá pořady na minidiskůch číslo 608, 512, 188, 455, 477, 301 a 568, odpoví volajícím posluchačům na dotazy, mezi tím samozřejmě ještě vyrábí kabely, čistí přístroje a zapisuje, co nahrál.

Pokud by se vám snad zdálo, že toho mají technici hodně, není to pravda, mají toho totiž ještě víc. Například když opustí teplo rádia, sbalí stříbrné kufry s mikrofony a kabely a jedou někam daleko nahrávat. Nebo běhají po horách a hledají místo, odkud by se dalo vysílat. Nebo nakupují zařízení, vylepšují a opravují vysílače za třeskutého mrazu, připevňují a nastavují antény a kdo ví, co ještě. Technik ví, co všechno ještě. Má to napsáno na šesti papírech na nástěnce, ve třech textových souborech a sedmdesáti e-mailech v počítači. A hlavně: v noci se mu o tom často zdá... Kdyby technika tahle práce nebavila, nemohl by ji dělat.

za techniky Lubor Příkryl

Spravování

V našich zpravodajových sloupcích se vám pokoušíme představovat sebe i svou práci. A tak to rád učiním i já. Moje funkce je správce – mám udržet chod rádia po stránce tělesné i duševní, jak se říká. Abych to vysvětlil – stránkou tělesnou myslím, aby každý z našich pracovníků měl například na čem a u čeho sedět, čím a na čem psát, nebo tisknout. A po stránce duševní? To aby, když se někdo při práci zahloubá, mu podle přání sluníčko svítilo více nebo méně do očí, aby mu bylo teplo nebo zima, a nebo aby měl po ruce fungující šuplík a telefon a nemusel se vztekat, že nemá co otevřít a z čeho se dovolat. Jinak o sobě mohu skromně prohlásit, že jsem jedna z nejdražších položek v rádiu, protože aby vše fungovalo, jak má, tak přese mne a techniky prochází nejvíc vámi ochotně darovaných příspěvků. Jedno mně však můžete věřit – že každou vámi darovanou korunu dvakrát obrátím, než ji vydám za nějaké zařízení, protože vím, že bez vaší štedrosti bychom nemohli vysílat.

Jaroslav Černý

Dnem i nocí volejte klapku 29!

Je v rádiu od rána do večera a od večera do rána, ale moderátor to není. Ve dne v noci, o víkendech zvedá telefony, ale sekretářka to není. Vynáší koše, uklízečka to taky není. Sedí v režii a nahrává Sport Echo, ale technik není. Důležitě mu téměř neustále zvoní telefon, ale ředitel to není. Už jste uhádli? A to byl jen krátký výčet činností, kterými se vyznačuje příslužba! Jestli se domníváte, že „*příslužba*“ je kuchyňský robot s vestavěným mixpultem, odpadkovým košem a telefonní ústřednou, tak jste se netrefili. Je to živá osoba mužského pohlaví mnoha oborů, kterým se nedá naučit, ale které je potřeba umět (od zatloukání hřebíků přes hubení pavouků až po nahrávání příspěvků do vysílání...).

Příslužbákův den i noc úzce souvisí právě s oním bezdrátovým telefonem a klapkou číslo 29 – v něm slyší všechna přání lidí zvenku i zevnitř, která se mu stávají rozkazem. Až zavoláte zvenčí k nám do Radia Proglas o víkendu nebo v noci, pak vezte, že váš telefon s největší pravděpodobností vyřizuje právě tvor příslužbáků. Buďte na něj hodní, je to i přes všechno výše uvedené taky jenom člověk.

Jiří Benda – Saturnin

Moderátoři

Moderátor je úplně normální člověk, který se ráno probudí, je rozčuchaný, a navíc má ještě puchané nervy. To když si vzpomene, že musí ten den oblažit národ svým projevem, a uvědomí si, že všichni posluchači jsou momentálně asi inteligentnější, informovanější a rozhodně probuzenější než on. A nastupuje modlitba.

(Vskutku si nedovedu představit, jak to řeší moderátoři jiných, nekřesťanských rozhlasových stanic, ale myslím, že těm to musí zhuntovat život úplně.)

Den (nebo noc) moderátora Radia Proglas:

Moderátor přijde (v lepším případě ráno) do práce, a neví nic... (Někdy neví nic ještě ani když po třech dnech zase odchází...) Neví, jestli počasí bude zrovna dnes přenášet rozhlasové vlny, který čudlík technikům selže a kolik hrubek a nesmyslů mu redaktoři tentokrát připravili do průvodek k pořadům i do jiných textů.

Jsou chvíle, na které se v životě můžete připravit a být klidní. (Mám na mysli třeba krmení rybiček, svatbu a svůj pohřeb.) Školství v některých ojedinělých případech také vyřeší přípravu na zaměstnání. Ale jak odpovědět telefonujícímu posluchači, který v živém vysílání právě ztratil rozum, odvalu i hlas, na to se prostě připravit nedá. Zachovat v takovém případě humor, rytmus a hladinu vitamínu C, to je to, o co tu jde.

Resumé:

Moderátor dělá, co umí, s tím rozdílem, že co neumí, dělá taky. Snaží se u toho vypadat moudře a to jediné se mu nedaří. Moderátor je člověk vlastními chybami vyučovaný životní pokoře

mnohem rychleji než ostatní, moc si

jí však neužije, protože stejně rychle i stárne. Umění přežít v každé situaci je speakerovi vlastní, už v jeho popisu práce je zakotvena nutnost zvládat vše, o co se ostatní svatí v běžném životě každým okamžikem teprve snaží...

Když tohle dokážete ve špičkách 24 hodin denně a sedmkrát v týdnu, můžete se stát nervově vyrovnanými a šťastnými moderátory Radia Proglas i vy, když napíšete na adresu: Barvičova 85, 602 00 Brno.

váš Dušan Baur

Za zvěřinec živější

Život za mikrofonem popsal Dušan Baur (a neberme mu jeho pesimistický pohled, v němž k úplnosti obrazu moderátorova mnoho chybí). Vezměte však vše výše uvedené a připojte k tomu ještě péči o slona Mířu, pana Zajička, kačera Bedřicha, psa Bauryka, papouška Romualda a kdo ví koho ještě a dostanete dětskou redakci. Shodneme se snad na tom, že práce v ní už opravdu chce želví nervy, lví odvalu, mravenčí práci a včelí píli. A když se to všechno povede, naplní úterní podvečer v mnohých domácnostech veselá znělka Barvíнку, nebo se může v neděli před polednem dobře připalovat svíčková u soutěže Proglaso. A za to všechno můžeme my – Lucie Endlicherová, Radek Habáň, Dana Holubová, Pavel Chaloupka, Irena Novotná, Milan Šoba, u Proglasa otec Martin a otec Tišek a mnozí další, kteří také přikládají ruku k dílu. A dobře jim tak.

Lucie Endlicherová

Mládežníci

– jak nám, kteří se snažíme vysílat mladě a svěže, říká šéfredaktorka Marie – se poznají podle toho, že ožívají v úterý v podvečer. To se totiž začíná schylovat k vysílání pořadu Do života. Především s Danou a Radkem hloubáme, na co se budeme ptát, vybíráme písničky, a od dveří moderátorovny netrpělivě vyhlížíme hosty.

V 19:00 vaříme druhou kávu nebo čaj, a odcházíme do studia, abychom v 19:15 popřáli vám u přijímačů: „Dobrá a hezká večer.“ Naši milí cestovatelé, poutníci, studenti, umělci, majitelé nakladatelství, vydavatelé časopisů, sportovci, mladí lidé na správném místě s námi zůstávají i po odvysílání pořadu. Právě s Dankou začínáme vytvářet „velkou stálou výstavní plochu“ Do života s obrázky a fotkami a dopisy. Přijďte nebo přijďte se podívat na den otevřených dveří!

Vysílání pro mladé lidi (a především mladé duše) není jen úterní Do života. Experimentujeme v Noční cukrárně – s dvojicí moderátorů můžete ponocovat a poslouchat hity od jedenácti večer do jedné každou středu.

Bob Brodský a Stanislav Agi Beránek stáli už před čtyřmi lety u zrodu týdeníku Fata Morgána. O něm a o nich se asi dovíte něco víc příště. Stejně jako o tvůrcích pořadu Meloun Plus, který vzniká v Rádiu Hlas Naděje. Ať se vám hezky poslouchá!

Renata Bělunková

Telepace Ostrava

Studio Telepace Ostrava vzniklo iniciativou lidí, kterým není lhostejný vliv sdělovacích prostředků na utváření kulturní i duchovní úrovně diváků a posluchačů všech věkových skupin. Svým zaměřením je orientováno na videosnímky a hudební projekty, které pomáhají objevit duchovní rozměr lidské existence a rozvíjejí vnímavost člověka pro všechno dobré a krásné.

Vybrané tituly videokazet :

Celostátní setkání mládeže Svatá Hora '99

přivádí diváka na známé české poutní místo, kde se v srpnu roku 1999 sešlo na 5 000 děvčat a chlapců s významnými osobnostmi veřejného i církevního života. Radost, kreativita a duchovní zamyšlení je zde inspirující.

VHS 54 minut, 270 Kč

Celostátní setkání mládeže Svatá Hora '99

– Katecheze dvě videokazety katechezí, homilií a slůvek na den, které toto setkání provázely

VHS 1.díl 120 minut, 250 Kč

2.díl 170 minut, 250 Kč

Celostátní setkání mládeže Svatá Hora '99 –

„Život jako šance“ – svědectví Ing. Josefa Luxe

VHS 28 minut, 130 Kč

„Na křídlech Ducha“

dokument o hnutích v církvi

VHS 36 minut, 250 Kč

„Kopeček rozjásaných oveček“

unikátní obrazový snímek pořízený během setkání Jana Pavla II. s naší mládeží na Svatém Kopečku u Olomouce v květnu 1995

VHS 70 minut, 250 Kč

„Jedenáctá“

setkání mládeže s Janem Pavlem II. v Hradci Králové v dubnu 1997

VHS 26 minut, 200 Kč

„... Na větrné hůrce ...“

sonda do života rodiny s jedenácti dětmi

VHS 19 minut, 180 Kč

„Za lidštější svět“

dokument věnovaný sociální problematice z pohledu učení katolické církve

VHS 50 minut, 280 Kč

„Klauzura“

dokument o životě sester klarisek v klášteře ve Šternberku

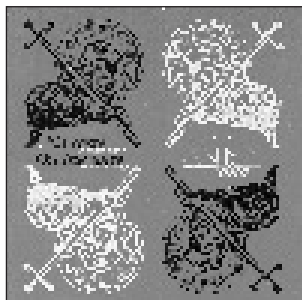
VHS 22 minut, 200 Kč

Vybrané tituly MC a CD :

Celostátní setkání mládeže Svatá Hora '99 –

„Život jako šance“ – svědectví Ing. Josefa Luxe

MC 28 minut, 95 Kč

ANIMA UNA – „Na cestě“ duchovní písně

45 minut, CD 250 Kč, MC 140 Kč

„Střípky“ duchovní písně

41 minut, MC 100 Kč, CD 200 Kč

„Střípky 2“ duchovní písně

48 minut, MC 110 Kč, CD 210 Kč

„Laudato Si“ duchovní písně skupiny J.M.C. a

scholy LAUDES MC 110 Kč

„Studna“

duchovní písně scholy PAPRSKY MC 100 Kč

„Maria Montes“

duchovní písně scholy z Ostravy – Mariánských Hor

MC 100 Kč

„Za světlem“

žhavá novinka scholy PAPRSKY

MC 100 Kč, CD 220Kč

Objednávky přijímá Studio TELEPACE, Kostelní náměstí 2, 702 00, Ostrava 1, tel. 069 – 611 23 28. Kompletní nabídku zašleme na požádání.

pondělí až pátek

03:30 Dobré ráno s Proglasem	čt – Studio Kristián
04:45 Jitro s dechovkou	pá – Studio Hedvika
05:00 Informace o pořadech	17:55 Denní tichá chvíle
05:27 Myšlenka na den	18:00 po, st – Modlitba růžence
05:30 Vážná hudba	út, čt, pá – Mše svatá
05:40 Ranní chvály	18:35 Hudební zastavení
06:00 Zprávy, počasí, sport	18:45 Pohádka s písničkou
06:05 Písničky	19:00 Večerní zprávy
06:45 Ranní zíváček	19:15 po – Studio Proglasu/Veritas/Šternberk
07:00 Zprávy, počasí, sport, komentář	út – Do života
07:15 Zprávy z regionů	st – Meloun
07:45 Čtvrthodinka TWR	čt – Studio Proglasu/CČSH/CASD
08:00 Dobré ráno s BBC	pá – Pravoslavní
08:45 Radio Vatikán včera	19:55 Komentář (R)
09:00 Vážná hudba	20:00 Jak se vám líbí
09:15 út – Knihovnička (1. R)	po – folk
st – Magdazín	út – country
čt – Občan a jeho zákony (1x za 14 dní)	st – oldies/jazz
čt (9:45) – Vítejte senioři	čt – dechovka
pá – Bible od A do Z	pá – křesťanská píseň
10:25 Informace o pořadech	20:45 Radio Vatikán dnes
10:30 Vonička lidových písní	21:00 Světem bible (TWR)
11:00 Zprávy BBC, počasí, sport	21:30 Krátké sportovní zpravodajství, počasí
11:05 Čtení na pokračování	21:35 Písničky
11:30 Písničky	21:45 Večerní chvály
11:57 Myšlenka na den (R)	22:00 Čtení na pokračování
12:00 Angelus Domini	22:30 po – Studio Proglasu/CČSH/CASD (R)
12:05 Hudební siesta	út – Křesťan a svět (R)
13:00 Svět o jedné (zpravodajství BBC)	st – Pravoslavní (R)
13:15 Vonička lidových písní	čt – Krůčky k jednotě
13:30 Písničky (pá – Krůčky k jednotě (R))	pá – Duchovní hudba
14:00 Zprávy BBC, počasí	23:00 po, čt – Duchovní hudba
14:20 Dnešek v kalendáři	út, pá – Živý růženc
14:30 Pozvánky	st – Noční cukrárna
15:00 Zprávy, sport, počasí	23:45 Čtení z liturgie hodin
15:10 Třikrát z Proglasu	23:58 Simeonovo kantikum a hymna
15:40 Listárna (út, st, čt)	00:05 po – Noční linka
15:57 Myšlenka na den (R)	út – Všimli jsme si/Publicistický magazín (R)
16:00 Zprávy, počasí	st – Noční cukrárna
16:05 Vzkazy	čt – Oktáva (R)
16:20 Sport Echo	čt (0:35) – Jazz
16:30 po – Kolem se toč (R)	pá – Jak se vám líbí +
út – Oktáva	01:00 Komorní hudba
st – Fata Morgána	02:00 Nejen slovo (R)
čt – Slyšte lidé! (R)	02:25 Závěr vysílání
pá – Všimli jsme si/Publicistický magazín	
17:00 út – Barvínek	
st – A capella/Kolem světa	
17:30 po – Studio Radim	
st – Rodinný stůl	

Programové schéma platí od 1. ledna 2000
Aktuální program je uveřejňován každý týden
v Katolickém týdeníku
(R) – opakování pořadu

sobota

03:30 Dobré ráno s Proglasem
05:00 Písničky
05:25 Vážná hudba
05:55 Informace o pořadech
06:00 Písničky
06:27 Myšlenka na den
06:30 Ranní chvály
07:15 Na sobotní frekvenci Proglasu (TWR)
08:30 Písničky
08:45 Fata Morgána (R)
09:15 Písničky
09:30 Barvínek (R)
10:25 Informace o pořadech
10:30 Hrají a zpívají moravské dechovky
11:00 Magdazín (R)
11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
12:05 Hudební siesta se střípkem poezie
13:35 Písničky
14:00 Čtení pro děti
14:30 Sluníčko/písničky
15:00 Pozvánky
15:45 Dnešek v kalendáři
15:57 Myšlenka na den (R)
16:00 Vzkazy
16:20 Sport Echo
16:30 Sobotníček
17:00 Písničky
17:30 Čteme z křesťanských periodik
17:45 Folklorní okénko
18:30 Duchovní vzdělávací pořad
18:45 Písnička pro děti
18:50 Pohádka
19:00 Zrcadlo týdne
19:15 Slyšte lidé!
20:15 Radio Vatikán dnes
20:30 Modlitba růžence
21:05 Křesťanské písně
21:20 Jak se vám líbí opera/opereta
22:00 Denní tichá chvíle
22:05 Večerní chvály
22:30 Sport, počasí
22:33 Písničky
23:30 Knihovnička (2. R)
23:45 Čtení z liturgie hodin
23:58 Simeonovo kantikum a hymna
00:05 Kolem se toč (předpremiéra)
01:05 Studio Proglasu/Veritas/Šternberk (R)
01:30 Písničky
02:00 Komorní hudba
02:25 Závěr vysílání

neděle

03:30 Dobré ráno s Proglasem
05:00 Duchovní vzdělávací pořad (R)
05:15 Duchovní hudba
05:55 Informace o pořadech
06:00 Počasí, sport
06:05 Čteme z křesťanských periodik (R)
06:27 Myšlenka na den
06:30 Ranní chvály
06:45 Křesťanské písně
07:00 Radio Vatikán včera (česky a slovensky)
07:45 Studna slova (TWR)
08:00 Duchovní hudba
09:00 Mše svatá
10:25 Informace o pořadech
10:30 Kostely/pozvánky
10:55 Proglaso
11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
12:05 Hudební siesta se střípkem poezie
13:20 Knihovnička
13:30 Písničky
13:55 Proglaso – písemné zadání (R)
14:00 Nedělní pohádka
14:30 Blahopřání
15:57 Myšlenka na den (R)
16:00 Vzkazy
16:20 Sport Echo
16:30 Písničky z archivu
17:00 Křesťan a svět
17:30 Vonička lidových písní
18:00 Modlitba rodin
18:25 Proglaso – písemné zadání (R)
18:30 Dnešek v kalendáři
18:45 Písnička pro děti
18:50 Pohádka
19:00 Kolem se toč
20:00 Občan a jeho zákony (R jednou za 14 dní)
20:15 Radio Vatikán dnes
20:30 Koncert duchovní/vážné hudby
22:00 Denní tichá chvíle
22:05 Večerní chvály
22:30 Sport počasí
22:35 Písničky
22:55 Informace o pořadech
23:00 Komorní hudba
23:45 Čtení z liturgie hodin
23:58 Simeonovo kantikum a hymna
00:05 Do života (R)
01:00 Jak se vám líbí +
02:00 Vážná hudba
02:25 Závěr vysílání

AVER – reklama – film máme

Můj pracovní den má 24 hodin

Občas s nadsázkou říkám svým známým: dostávám výplatu za to, že poslouchám písničky.

Práce hudebního redaktora je však pestřejší. V pracovní smlouvě jsou mé úkoly zestručněny do dvou bodů: mám vytvářet hudební pořady a „budovat“ hudební archiv Radia Proglas.

Ono „budování“ archivu by samo o sobě vydalo na několik stránek. Začíná čtením všech dostupných hudebních časopisů, sledováním internetu a propagačních materiálů hudebních vydavatelství, pokračuje telefonáty a osobními schůzkami se zástupci jednotlivých vydavatelství firem a končí samotnou katalogizací (uť, to je slovo) nových cédéček. Já zodpovídám za tu část hudby, kterou v rádiu pracovně označujeme jako ne-vážná a ne-folklorní: tedy za vše počínaje folkem přes country, pop, rock až třeba po jazz. Každé nové cédéčko si musím poslechnout a o každé písničce si udělat pár poznámek. To – kvůli většímu klidu – provádím doma.

A tak po nedávné služební cestě do Prahy, ze které jsem si přivezl na osmdesát nových CD, se mi na psacím stole vršila hromada opravdu nad hlavu!

V redakci poznámky k jednotlivým písničkám

zapisuji do počítače. Tak postupně vzniká počítačová databáze, která nyní obsahuje údaje o téměř třiceti tisících skladeb.

Zapisování těchto údajů je však jen zlomkem mé práce. Databáze je pouze pracovní nástroj, ne cíl práce. Slouží k vybírání téměř všech písniček, které ve vysílání Radia Proglas slyšíte. Kromě toho samozřejmě vytvářím vlastní autorské pořady, z nichž každý by si zasloužil větší prostor.

Jako hudební redaktor se pochopitelně také setkávám s muzikanty a zpěváky: nejen v rádiu, ale také na festivalech, na koncertech.

Po cestě z práce většinou poslouchám nová cédéčka, která jsme ten den dostali. A v noci? Nejčastěji se mi zdá o tom, že v různých hudebních vydavatelstvích sháním nová alba a také ceny do soutěží pro vás, posluchače.

Milan Tesař

O hudbě klasické

Jedním z mála pořadů na Radiu Proglas, který nemá znělku, je pravidelná polední Hudební siesta. Pojďme teď společně nakouknout, co všechno předchází tomu, než se ve vašem bytě rozezní tóny té či oné skladby.

Základním předpokladem je, že skladbu nějaký hudební skladatel napíše a interpret natočí. Ocitne se tak na cédéčku a putuje do obchodu, kde na pultě čeká, až ji tam objevím, vezmu do ruky a rozhodnu se CD pro rádio koupit. První cesta v rádiu vede do přehrávače, pak cédéčku přidělím evidenční číslo a zapisuji do počítače spoustu údajů. Jak se CD jmenuje, kdo je vydal a jaké má výrobní číslo. Pak následují údaje o jednotlivých skladbách. Jméno skladatele, data jeho narození a úmrtí, název a délka skladby, jméno dirigenta, rok nahrávky, kategorie, do které spadá. A pak ji rozeberu ještě více. Kolik má vět, v jakém pořadí se ta či ona věta na CD vyskytuje, jaké jsou názvy jednotlivých vět, jakou délku každá z nich má, který soubor účinkuje, kdo hraje či zpívá sóla, kdo doprovází, jaký je to typ skladby a také různé poznámky, například jak se vyslovuje jméno Camille Saint-Saëns apod. Nakonec nalepím štítek s číslem a CD putuje do regálu v režii Gabriel.

Nastává druhá fáze práce – čas sestavení takzvaných playlistů (playlist je papír, na kterém dostane moderátor napsáno, kdy a co má který den z hudby vysílat). Je potřeba například připravit pořad Hudební siesta na ten a ten den. K dispozici mám necelých šedesát minut vysílacího času, musím počítat s tím, že jednotlivé skladby je nutno ohlásit a odhlásit. V počítači si najdu všechny koncerty, symfonie a přede hry. Vlastně všechny ne. Asi by vás nebavilo poslouchat stejnou skladbu třeba dvakrát za týden. Proto najdu jen takové skladby, které se alespoň čtvrt roku nehrály, a začnu vybírat a přemýšlet, která skladba by se hodila ke které a kombinovat je tak, aby se vešly do vymezeného času. Hotový playlist vytisknu a dám ho programové pracovnici, která chystá materiály na celý den a která ho zařadí do programu. Na vás pak je v klidu po dobrém obědě vychutnat krásu vážné hudby. Tak ať se vám líbí.

Klára Beránková

Jako rybičky v akváriu

Když tak pročítám, jaká je pracovní náplň jednotlivých druhů pracovníků našeho rádia, vypadá to, že lidé po osmi a půl hodinách musí odcházet domů naprosto vyčerpáni a s pocitem, že vlastně nic neudělali. A přitom, když procházejí cestou domů akváriem, z očí jim září radost a klid...

To v akváriu (rozuměj v kanceláři sekretářek) je po celý den klídek, teploučko, jen tiše předou dva počítače a z amplionků se line naše vysílání. Stále usměvavé sekretářky Slávka, Helča, Anička, Jana a Ema se střídají od osmi ráno do osmi do večera. V klidu vyřizují telefonní dotazy,

shánějí redaktory, zpravodajce či samotného otce Martina k různým jednáním, připomínají jednotlivcům jejich závazky, zvou k modlitbě či k pravidelným poradám, prodávají trička či kazety všem, kdo o ně projeví zájem, čtou a třídí několik desítek dopisů denně, vyřizují všechny žádosti a připomínky, evidují členy Klubu přátel Radia Proglas i naše Kamarády Proglasu – Kapry, zapisují dary došlé složenkami, převody

z bank nebo v hotovosti, starají se o zařazování žádostí o blahopřání, na požádání vaří čaje a kávy lidem místním i příšedším, tisknou průkazy novým členům Klubu a dopisy

ostatním našim příznivcům, a hlavně jsou (hned po kapličce) oázou klidu a pohody pro všechny své někdy tak uštvané kolegy. Troška vzrušení přichází jen tak čtyřikrát do roka, kdy se adresně rozesílají desítky tisíc Zpravodajů. To tráví v Proglasu třeba i patnáct hodin denně za asistence zhruba třiceti dobrovolných brigádníků, kteří jim pomáhají zvládnout tyto veselice, což trvá zhruba týden, s přípravami před a dodělvkami po asi týdnů tři.

I v této době však vyřizují telefonní dotazy, shánějí redaktory, zpravodajce či samotného otce Martina atd.

Že proto vypadají někdy tak unaveně, že doma jen tiše kývou hlavou a dělají ty nejnuttnější práce,

kteří už opravdu nesnesou odklad na zítřejší den? Snad... ale přesto se ráno opět nemohou dočkat dalšího pracovního dne. Víte, proč jsou sekretářky Radia Proglas v práci stále tak příjemné a usměvavé? Jsou to přece rybičky v akváriu...! (V práci sebou dokážou hodně mrskat a mlčet.)

Staňka Havlíčková

Výjezdy

Kromě toho, že se můžeme slyšet, můžeme se také vidět. Kromě pouti, plesu a dne otevřených dveří je příležitost vidět se také u vás doma, ve vaší obci, ve vašem městě. Nemyslete si, i my vás potřebujeme vidět občas živé, když pořád mluvíme jen do vypolstrovaných odhlučňných stěn!

Provádí se to tak, že se dohodne několik posluchačů, spolu (ještě lépe po dohodě s duchovním představeným, farářem) napíší dopis, v němž nabídnou dva, tři termíny, hodinu, místo, přidají několik vět o životě v místě. Sekretářka Staňka Havlíčková vše uchová v příslušné složce a na poradě se pokusí srovnat kalendáře všech možných účastníků. Velmi často (a rádi) jezdíme ve složení ředitel Martin Holík, dále někdo z moderátorů nebo redaktorů a jako třetí někdo šikovný na rozdávání a prodej našich materiálů. Je dobré ozývat se dva až tři měsíce před plánovaným setkáním. Dobrou zkušenost zažíváme, je-li mše svatá v kostele a po ní povídání, diskuse. Osvědčilo se nám, je-li následné setkání mimo kostel (zvláště v zimě), v sále, ve vytopené místnosti, kam koneckonců raději přicházejí i ti, kteří nejsou na kostel zvyklí, nebo ti, kdo mají čas až později k večeru. Dobře se hodí pátky a neděle.

Na závěr: Naše síly nejsou neomezené, čas je dán Stvořitelem, děkujeme předem za pochopení, kdybychom nemohli vyhovět všem žádostem.

Namátkou uvedu místa, kde jsme byli v uplynulých týdnech:

Přerov, Velké Meziříčí, Litoměřice, Křenovice u Vyškova, Litvínov, Jilemnice, Česká Lípa...

Těšíme se, nejen na slyšenou, ale i na viděnou.

o. Martin

Proglas v kabelech

(místo – majitel televizního kabelového rozvodu – frekvence)

BRNO – Brnocom	107,5 MHz
BRNO – Kabel Plus jižní Morava	89,6 MHz
BRUNTÁL – Kabel Plus S. Morava	106,65 MHz
ČESKÉ BUĎĚJOVICE – Elsat	95,7 MHz
ČESKÁ TŘEBOVÁ	93,3 MHz
FRÝDEK-MÍSTEK – Kabel Plus S. Mor.	92,35MHz
IVANČICE – Městský úřad	107,5 MHz
HAVÍŘOV – Kabel Plus severní Morava	92,35MHz
HLUČÍN – Kabel Plus severní Morava	92,35 MHz
HODONÍN – Kabel Plus jižní Morava	101,1 MHz
HLINSKO – Amos	91,0 MHz
HRADEC KRÁLOVÉ – Kabel Plus	94,1 MHz
KADAŇ – Kabelová televize Kadaň	100,5 MHz
KARVINÁ – Kabel Plus S. Morava	92,35 MHz
KLADNO – Kabel Plus Praha	107,5 MHz
LUHAČOVICE	93,3 MHz
MORAVSKÉ BUĎĚJOVICE – M. úřad	107,5 MHz
NOVÝ JIČÍN – Kabel Plus S. Morava	92,35 MHz
OPAVA – Kabel Plus severní Morava	92,35 MHz
ORLOVÁ – Kabel Plus severní Morava	92,35 MHz
OSTRAVA – Poruba, Mariánské Hory	92,35 MHz
OSTRAVA – KTOJ	99,6 MHz
OSTROŽSKÁ LHOTA	93,3MHz
PÍŠ – Obecní úřad	? MHz
POZLOVICE	93,3 MHz
PRAHA – Kabel Plus Praha	107,5 MHz
PRAHA – Mediates Litvínov	107,5 MHz
PRAHA – Dattelkabel	106,0 MHz
PŘEROV – Kabelová televize Přerov	106,1 MHz
PŘÍBRAM – Mediates Litvínov	107,5 MHz
ŠUMPERK – Kabel Plus Stř. Morava	91,8 MHz
VALAŠSKÉ MEZIRÍČÍ – Kabel Plus	106,65 MHz
VĚŽNICE – Obecní úřad	107,3 MHz
VSETÍN-SYCHROV – Kabel Plus	106,05 MHz

Víte-li o dalším kabelovém rozvodu, kde je šířen program Radia Proglas, nebo se dostal do naší tabulky nesprávný či neúplný údaj, podejte zprávu. Aktuální informace získáte na internetu: www.proglas.cz/tkr.htm.

Nejen pro Čečensko

10. prosinec každého roku je na památku přijetí Deklarace lidských práv Valným shromážděním OSN v roce 1948 Dnem lidských práv. Ten uplynulý měl pro nás v redakci (a tudíž i ve vysílání) Radia Proglas zcela konkrétní obsah. Vedle myšlenek na trpící v Kosovu, na indonésském souostroví Moluky, na Východním Timoru a dalších místech, která sužuje nenávisť jedněch k druhým, jsme upřeli pozornost na Čečensko. Přinesli jsme pořad o historických souvislostech a kořenech konfliktu této malé severokavkazské země s Ruskou federací, rozhovor s iniciátory ekumenické bohoslužby za oběti násilí v Čečensku, rozhovor s autory petice žádající zastavení ruské ofenzivy proti nevinným civilistům, reportáž z demonstrace, která se v ten den konala před budovou velvyslanectví Ruské federace v Praze. Telefonicky jsme se spojili také s Petrou Procházkovou z agentury Epicentrum v Moskvě. Vyprávěla mj. o čtyřech desítkách sirotků, které se jí v říjnu, s pomocí České katolické charity a společnosti Člověk v tísni, podařilo odvézt z čečenské metropole Grozného (několik z těch dětí měla ještě ve svém moskevském bytě). A proč se k akci Den pro Čečensko teď, po více než dvou měsících, vracím? Utrpení Čechenců neskončilo. Více než čtvrt miliónu jich je na útěku před válkou. V redakci zpravodajství jsme ještě mnohem intenzivněji pocítili, že spory našich politiků (mnohdy jakoby nekonečné a mnohdy žel malicherné) nesnesou s bolestí lidí, likvidovaných pro národnost, rasu či vyznání, skutečné srovnání. Proto o leckterých „žabomyších“ hádkách z našich zpráv tolik neuslyšíte, anebo ne na prvním místě. Jsme v úzkém spojení s těmi, kdo chtějí pomoci a pomáhají – podporujeme úsilí České katolické Charity, společnosti Člověk v tísni, české pobočky Amnesty International a dalších. Brzy začne po celé naší zemi široká kampaň pro Čečensko. Má co nejlépe informovat a zároveň organizovat humanitární pomoc. Naše rádio se připojuje. Jsme přesvědčeni, že pro znovunabytí naděje, lásky, radosti, pokoje a bezpečí lidí, kteří vůbec nejsou tak daleko, jak se někdy zdá, máme udělat vše, co je v našich silách.

Kateřina Lapčíková

Příkaz pro mzdovou účtárnu

Poukazujte prosím ode dne měsíčně z mé mzdy částku: Kč jako dar Nadačnímu fondu Radia Proglas č.ú. 85038621/0100 Komerční banka a.s., Brno město. Jako variabilní symbol uvádějte mé členské číslo (rodné číslo):.....
Jméno a příjmení: rodné číslo:.....
Dne:..... Podpis:

Z deničku Radka Habáně

18. ledna 1996. Můj milý deničku. Dnes se mi povedlo něco, o čem se jiným ani nezdálo, a kdyby snad ano, tak se na to budou snažit co nejrychleji zapomenout. A kdyby se snad taková odvážná myšlenka nedala odbýt, tak samotný strach z uskutečnění by v tom každému zabránil. Ano, deničku, právě dnes jsem se stal hrdinou dne, i když nechtěně. Dnes jsem začal tykat řediteli Radia Proglas otci Martinovi. Ale pěkně popořádku.

Pracuji v rádiu teprve chvíli a jsem ještě takový plachý, ale už jsou mi svěřovány úkoly hodné profesionála. (Však víš, deničku – třeba koupit noviny, přišroubovat kliku a nebo to, jak jsem směl umýt nádoby po té vzácné návštěvě, která nakonec nebyla vůbec vzácná...)

Dnes jsem dostal přímo od pana ředitele do rukou vysílačku s tím, že mám jít na střechu k naší anténě a odtud mám hlásit, kolik na jednom přístroji bliká žároviček. Okamžitě jsem vyběhl pět pater, nic neblíkalo, a jelikož vše vyřizují nejraději z očí do očí, seběhl jsem těch několik pater zase dolů a mírně vyjevenému řediteli oznámil, že tam teda jako nic neblíká. Ředitelův výraz ve tváři připomínal obličej kovboje, kterému právě údivem vypadl doutník z pusy poté, co někdo obul botičku jeho špatně zaparkovanému koni.

Nemusel nic říkat. Okamžitě mně bylo vše jasné. Ale pro jistotu doplnil: „Co ta vysílačka?“

Po bleskovém vyběhnutí k anténě jsem už mohl hlásit stav blikajících žároviček. Snad rozrušením z toho, že to bliká, snad z toho, že umím použít vysílačku, jsem křičel: „Ano, Mirku! Ted' blikají čtyři. Ted' pět. Ted' už to, Mirku, bliká červeně. Mirku, ted' je to akorát. Můžu už dolů? O. K.“

S pocitem horolezce, který právě zdolal Mount Everest, jsem sestupoval od antény. Jen jsem měl takový divný pocit.

Při pohledu na ředitele, který se tvářil podobně jako učitel tance, jenž se trpělivě dívá na své žáky tančící na razdvatřidvatřáti apačský tanec u mučednického kůlu, mi to došlo.

„Ty nejsi Mirek, že? Promiň.“ A nesměle jsem přidal: „Martine,“ protože jsem si už vůbec ničím nebyl jistý. „To je v pořádku,“ prohodil velkoryse ředitel.

Můj deničku. Po tom všem už nemůžu jinak. Ode dneška „Mirkovi“ tykám.

Radek Habáně

Ze života rodinného

Babička volá v dobrém rozmaru svému synovi. Telefon zvedne vnuk Pepíček. Babička: „Ahoj, Pepíčku, jak se máte? Můžu mluvit s tatínkem?“

Pepíček šeptá: „Nemůžeš, tatínek má práci.“

„Aha, tak mi dej maminku.“ „Nemůžu, maminka má taky práci.“ „Tak mi aspoň zavolej tvoji starší sestru nebo bratra.“ „Ale ti mají taky práci.“

Babička se nasupí: „Je tam kromě tebe vůbec někdo, s kým bych mohla mluvit?“

„Jasně babi, ještě jsou tu policajti, ale ti mají taky práci.“

„Ježkovy voči, co tam všichni dělají???“

„Ale to víš babi, já si hraju a oni mě hledají.“

Milé maminky a hospodyňky!

Zdravím vás v novém roce. Věřím, že jste stejně jako já rády, že jste se tohoto roku dožily. Zvláště vy, které „vládnete“ domácnosti oplývající více dětmi, víte, jak je někdy těžké dožít se večera. Slovo vládnete je v uvozovkách, protože naše vláda většinou spočívá v tom, že sice rozkazy vydáváme, abychom je posléze též vykonaly. Zkrátka – velíme si samy.

Milé velitelky, pro povzbuzení vám posílám úryvek z knihy E. Bombeckové „Jak (ne)zvládnout depresi“:

Zde je příběh o matce, která si věděla se vším rady. Byla ukázkou všech ctností, výlupkem žensví. Měla šest dětí, jimž radila s velikou moudrostí a trpělivostí. Pokaždé měla čas naslouchat a promlouvat s klidem a mírností, již lze jen závidět. Vedla domácnost s klidnou pilí, nebyla nikdy naštvaná ani utahaná, zůstávala vždy mírumilovná a usměvavá.

Jednoho krásného dne byla tázána, jak to dělá. Okamžik mlčela a pak řekla: „Každý večer, když jsou děti v posteli, mají připravené prádlo na další den, zabalenou svačinu a světla zhasnutá, padnu na kolena u jejich postýle a odříkám modlitbu k Bohu. Říkám: Děkuji Ti, Bože, žes mi dneska zase nedovolil zabít žádné z nich.“ Materství..., tvé jméno je zoufalství.

Moje téměř čtrnáctiletá dcera navrhla úpravu modlitby: „Děkuji Ti, Bože, že mě dnes zase nezabilo žádné z nich!“

Milé maminky, co dodat? Přeji vám hodně síly, trpělivosti, železné nervy a loučím se opět citátem:

Neber život tak vážně, stejně z něj nevyvázneš živ!

Pevně věřím, že rok 2000 s Boží pomocí přežijeme my i naše děti.

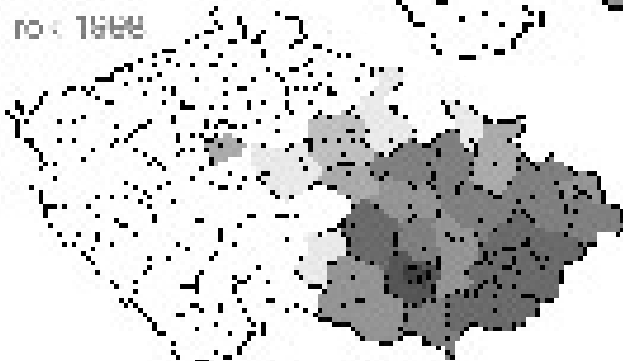
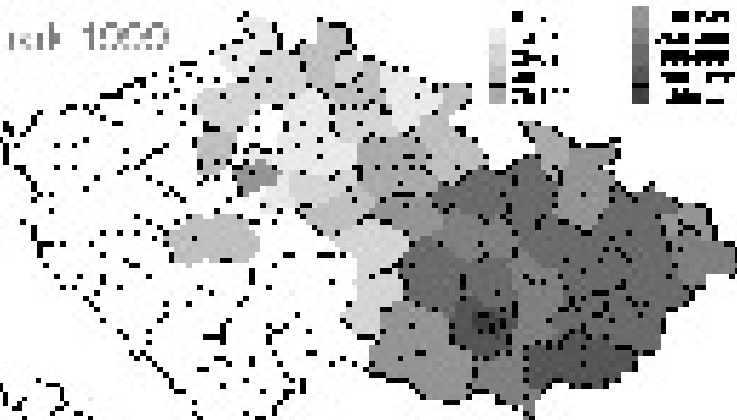
Magda Hauserová

Lidé přes peníze a peníze

Pan Werich říkával:
„Já peníze vůbec nepotřebuju – to ti ostatní je po mně chtěji!“

Předchozí články tohoto Zpravodaje napsali ti „ostatní“. Ti hlavní „ostatní“ jsou ovšem dodavatelské firmy, články nám však nepiší. Jejich literární činnost je ome-

zena na dopisy s velmi strohým textem, například: „Rozhlasové vysílání Liberec 97,9 MHz, 1 měsíc 132 306 Kč. Den splatnosti 15. 1. 2000.“ Takových dopisů vloni přišlo přes tisíc – odpovídává na ně Marie Šmídková a její počítač. Společně s naší poradenskou a účetní firmou také bdí (někdy hluboko do noci) nad tím, aby hospodaření Proglasu odpovídalo přesně komplikovaným literárním zákonům. Společně s Marií Jaškovou se pak starají také o to, abychom se všichni těšili na desátý den měsíce, kdy dostáváme výplatu.

Naš pořad Listárna mívá také další dopisy s velmi stručným textem, např.: „Kč=500 VS=6463 PD=3. 1. 2000“. Ty jsou nám naopak velmi milé – jsou to totiž zprávy z banky o vašich darech. V roce 1999 jich přišlo 40 tisíc! Je potom starostí Emy – Marie Bendové (které pomáhají Jana Juránková a další ryby z Akvária), aby se údaje o darech dostaly na to správné místo v počítači. O to, aby jejich práce byla perná, se starají ti dárci, kteří na složenkou neuvádějí jako variabilní symbol svoje členské či evidenční číslo. Pokud se jedná

o „zelenou složenkou“, zbývá naděje, že některý kolega rozluští napsanou adresu. U červených složenek a bankovních převodů nezbývá, než dar zapsat jako anonymní... Takový dar byl vloni každý dvacátý pátý.

Jen pokud jsou všechny dary i se jmény dárců správně zapsány do počítače, může vám autor těchto řádků

dvakrát ročně za vaše dary jménem všech proglasáků poděkovat. Za rok 1999 budou naše díky opravdu velké – vždyť jste nám darovali 16,7 miliónu korun!

Pisatelé poděkování pomáhá řada jeho geniálních programů, o jejichž realizaci se se skromností sobě vlastní ani nechce zmiňovat. Doufá však, že obrázky jednoho z nich vás na chvíli zaujmou – ukazují, kolik tisícikorun jsme dostali z jednotlivých okresů naší republiky loni a předloni.

Jsou vidět dvě důležité věci:

- 1) v každém okrese se zvýšilo naše „ocenění“,
- 2) podporují nás posluchači v dalších okresech.

Vliv ještědského vysílače (ale i příbramského vykrývače) je zřejmý a potěšitelný. Z nově pokrytého území přišlo v darech o půl miliónu více než v roce 1998. Myslím, že brzy budou tyto vysílače finančně soběstačné.

V tomto čísle zpravodaje jste se dočetli o řadě našich pracovních úseků. Každý má svá plus a mínus. Účetní uzávěrka to každoročně srovnává na nulu – ale radost přesto zůstane.

bratr Martin

Pout' Radia Proglas

Setkáme se 4. června roku 2000. Mše svatá bude sloužena od 10:15 za příznivého počasí na venkovním pódiu, v opačném případě v bazilice. Odpoledne vyplní program pracovníků Radia Proglas, vystoupení hudebních skupin a představení hostů. Těšíme se na vás.

Den otevřených dveří

Navštivte nás v Brně v sobotu 20. května 2000 po deváté ráno, kdy budou v Radiu Proglas dveře dokořán až do třetí hodiny odpolední. Sidlíme na Barvičově ulici číslo 85 v budově Biskupského gymnázia. Nahlédnete do našich studií, seznámíte se s moderátory, které slyšíte ve vysílání. Poznáte, v jakém prostředí pro vás tvoříme program. S dětmi si rád pohraje všetečný slon Mířa.

Radio Proglas sídlí:

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel.: 05-4321 7241 fax: 05-4321 7245

GSM brána: 0603-170 692

e-mail: radio@proglas.cz ww.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké Náměstí 32, 502 00 Hradec Králové

tel., fax: 049-5063 423

e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Náměstí republiky 3, 771 11 Olomouc

tel., fax, záznamník: 068-522 0668

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2, 702 00 Ostrava

tel., fax, záznamník: 069-611 5047

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha

tel., fax: 02-20181 319

e-mail: kristian@proglas.cz

Klub přátel Radia Proglas

Klub je společenstvím těch, kteří nám chtějí pomoci realizovat myšlenku nekomerčního křesťanského rádia. Abychom vám mohli sloužit, stačí, když každý náš posluchač věnuje denně aspoň 1 Kč pro Proglas. Ročně těch korun bude tedy 365 Kč + bonus dle uvážení (např. pokud je rok přestupný).

Výše příspěvku je však zcela dobrovolná. Můžete jej zaslat na následující konta u Komerční banky:

**Radio Proglas, s.r.o. 153600621/0100,
Nadační fond Radia Proglas 85038621/0100**

Při zasílání darů prostřednictvím složenek A nebo AV, případně při převodu částky ze svého konta v bance, uvádějte jako variabilní symbol vždy své členské číslo nebo (pokud vám ještě nebylo přiděleno) své rodné číslo. V případě, že do variabilního symbolu nic neuvedete, nevíme od koho je a musíme jej považovat za anonymní. Konstantní symbol 379.

Každý člen Klubu dostane průkazku, pravidelně mu posíláme Zpravodaj, obsahující mj. schéma programů, články ze zákulisí vysílání či ekonomickou bilanci rádia.

Příhlášku do Klubu rádi zašleme každému.

Agi

**Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p. OZJM, Ředitelství
v Brně, č.j. P/2 – 1742/97 ze dne 16. 4. 1997**

Zpravodaj Radia Proglas vydává Radio Proglas jako bezplatný informační zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto číslo vyšlo 31. ledna 2000. Redakční rada: Renata Bělunková, Stanislav Beránek, Lucie Endlicherová, Irena Novotná, Martin Šmídek.